

διαφέρει τὰ ὄστα, ἀλλὰ κατ' ἀνάλογίαν μᾶλλον σκληρότητι
καὶ μαλακότητι καὶ μεγέθει. Εἴτι δὲ τὰ μὲν ἔχει μυελὸν, τὰ
δ' οὐκ ἔχει τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ζῷῳ ὄστων. (6) Ενια δὲ ζῷα
οὐδ' ἀν ἔχειν δόξειν ὅλως μυελὸν ἐν τοῖς ὄστοις, οἷον λέων,
ἢ διὰ τὸ πάμπαν ἔχειν μικρὸν καὶ λεπτὸν καὶ ἐν ὅλιγοις· ἔχει
γάρ ἐν τοῖς μηροῖς καὶ βραχίοσιν. Στερεὰ δὲ πάντων μάλιστα
οἱ λέων ἔχει τὰ ὄστα· οὕτω γάρ ἐστι σκληρὰ ὡστε συντρί-
βομένων, ὥσπερ ἐκ λίθων, ἐκλάμψειν πῦρ. ἔχει καὶ οἱ δελφῖς
ὄστα, ἀλλ' οὐκ ἀκανθανθαντα. Τὰ δὲ τῶν ἄλλων ζῷων τῶν ἐναί-
10 μων τὰ μὲν μικρὸν παραλλάσσει, οἷον τὰ τῶν ὄρνιθων· τὰ
δὲ τῷ ἀνάλογον ἐστι ταύτα, οἷον ἐν τοῖς ἵχθυσιν· τούτων
γάρ τὰ μὲν ζωτοκοῦντα χονδράκανθά ἐστιν, οἷον τὰ καλού-
μενα σελάχη, τὰ δ' φωτοκοῦντα ἀκανθανθαντα ἔχει, οὐδὲν ὥσπερ
ἐν τοῖς τετράποσιν ἢ φάρις. (7) Ἰδιον δ' ἐν τοῖς ἵχθυσιν, ὅτι
15 ἐν ἐνίοις εἰσὶ κατὰ τὴν σάρκα κεχωρισμένα ἀκάνθια λεπτά.
Ομοίως δὲ καὶ οἱ ὄφις ἔχει τοῖς ἵχθυσιν· ἀκανθώδης γάρ ἡ
φάρις αὐτοῦ ἐστιν. Τὰ δὲ τῶν τετραπόδων μὲν, φωτοκοῦν-
των δὲ, τῶν μὲν μειζόνων ὄστωδέστερά ἐστι, τῶν δ' ἐλατ-
τόνων ἀκανθωδέστερα. (8) Πάντα δὲ τὰ ζῷα ὅσα ἐναιμά-
20 ἐστιν, ἔχει φάγιν ἢ ὄστωδη ἢ ἀκανθώδη, τὰ δὲ ἄλλα μό-
ρια τῶν ὄστων ἐνίοις μέν ἐστιν, ἐνίοις δ' οὐκ ἐστιν, ἀλλ'
ώς ὑπάρχει τῷ ἔχειν τὰ μόρια, οὕτω καὶ τὸ ἔχειν τὰ ἐν
τούτοις ὄστα· ὅσα γάρ μὴ ἔχει σκέλη καὶ βραχίονας, οὐδὲ
καληνας ἔχει, οὐδὲ ὅσα ταύτα μὲν ἔχει μόρια, μὴ ὅμοια
25 δέ· καὶ γάρ ἐν τούτοις ἢ τῷ μᾶλλον καὶ ἥττον διαφέρει, ἢ

1. Μᾶλλον] μόνον Bk. — 22. ‘Υπάρχει τῷ ἔχειν..., οὕτω καὶ τὸ ἔχειν]
ὑπ. τοῦ ἔχειν... οὕτω καὶ τοῦ ἔχειν Bk.